

Επετειακός Προβληματισμός

Επέτειοι όπως αυτή των γεγονότων του 74, δε θα πρέπει ναφήνονται να χάνονται μέσα στις κενολογίες αλλά θα πρέπει να γίνονται αντικείμενο προβληματισμού.

Η μεγαλύτερη καταστροφή στη σύγχρονη ιστορία της χώρας μας, συμπληρώνει αυτές τις μέρες 26 χρόνια. Και ενώ η τουρκοκυπριακή κοινότητα, κοντά στα τόσα αρνητικά μπορεί να μετρά κι ένα θετικό, ένα αίσθημα ασφάλειας, τίποτε το θετικό δε προέκυψε σ'όλο αυτό το διάστημα για την ελληνοκυπριακή, ούτε φυσικά και για τη χώρα στο σύνολό της.

Στην πράξη βρισκόμαστε όσο ποτέ κοντά στη διχοτόμηση, ενώ η τουρκική πλευρά έχει γράψει στα παλιά της τα παπούτσια όλα τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και τις Συμφωνίες Κορυφής. Ο λόγος, η σημασία που η Τουρκία αισθάνεται να έχει για τη Δύση, τους Αμερικανούς κατά κύριο λόγο...

Σχετικά ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος θέλει να δώσει το μήνυμα ότι:

Δεν είναι δυνατόν να συζητήσουμε οι Κύπριοι θέμα συνομοσπονδίας, εκτός κι αν δε μας ενοχλεί η οιονεί διχοτόμηση, η επικυριαρχία της Τουρκίας σ'ολόκληρη την Κύπρο και η διαβίωση σε προτεκτοράτο μικρών και μεγάλων δυνάμεων. Να γίνει σαφές ότι, όσο κι αν παγιώνεται το αδιέξοδο με τους συνεπακόλουθους κινδύνους, δεν είμαστε διατεθειμένοι να αναιρέσουμε το Κυπριακό Κράτος.

Χωρίς να υποτιμάται η σημαντική βοήθεια που η Ελλάδα προσφέρει στην Κύπρο όσον αφορά την ενταξιακή πορεία της χώρας προς την Ε.Ε. και χωρίς να υποτιμάται ο ρόλος που μπορούν να διαδραματίσουν οι ΗΠΑ και η Βρετανία στη λύση του Κυπριακού: Θα πρέπει να συνειδητοποιηθεί ότι για τις δυό αυτές χώρες, η ανεξαρτησία της Κύπρου είναι ήσσονος σημασίας - για τους Αμερικανούς μάλλον και ανεπιθύμητη -, ενώ μείζονος σημασίας είναι ο στρατηγικός τους εταίρος η Τουρκία. Ως εκ τούτου από την Ελλάδα να αναμένεται τόση βοήθεια όση επιτρέπουν οι δυνάμεις της και οι εξαντικειμένου περιορισμοί της. Ταυτόχρονα από το αμερικανοβρετανικό "καλάθι" να αφαιρεθούν μερικά "αυγά" και να τοποθετηθούν αλλού, έτσι που να μην εξαρτώμεθα καταπόλυτο τρόπο από κείνους που για δικούς τους λόγους εξυπηρετούν την Τουρκία και τα συμφέροντά της.

Μερικές δεκάδες χρόνια θα πρέπει να είναι αρκετά για να συνειδητοποιήσουμε τι μπορούμε να αναμένουμε από κάποιες πλευρές και τι όχι. Τα παρόντα αδιέξοδα συνηγορούν για τη δοκιμή του διαφορετικού. Όσο κι αν κάτι τέτοιο φαίνεται ουτοπιστικό, δεν μπορούν τα όσα καταστροφικά που πρόσφατα έβαλε στο τραπέζι των συνομιλιών στη Γενεύη ο κ. Ντενκτάς, να μη μας προβληματίσουν.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος
18.7.2000